

хубавиятъ г. Смирна бѣ въ всѣки случай градъ турски, и азъ намѣрихъ сега за добръ да не излизамъ на сухо отъ парахода, а да му се понагледамъ и понарадвамъ само отъ далечъ, при всичко че, както забѣлѣжихъ по-горѣ, бѣхъ снабденъ и пжтувахъ съ редовенъ турски паспортъ.

Приятно, очарователно бѣше возенето ни послѣ прѣзъ деня при хубаво и тихо врѣме покрай или низъ между голѣми и малки тѣй изобилно разсѣяни тждѣва острови, отъ които едни виждани отъ близу, други поздравлявани малко отъ далечъ, но всички съ живъ интересъ за возимия пасажиръ по тази частъ отъ бѣлото море, тази съ толкозъ исторически спомени прѣпълнена първобитна люлка на европейската цивилизация, допирна и до третѣ стари материка: Азия, Европа и Африка.

Исторически спомени! Отъ едва запомненитѣ, отъ баснословнитѣ врѣмена до безспорнитѣ, до всеизвѣстнитѣ съ всемирно значение исторически събития, та и до самото днешно нашо врѣме! Единъ такъвъ, за жалость печаленъ споменъ изъ съврѣмената почти история на нашия многоизпитанъ изтокъ ми дойде тукъ внезапно на умъ и сближи въ паметъта ми прѣснитѣ злочестини на стечеството съ неотдавнашни други по тия мѣста ужаси злодѣяния, извършени отъ бащитѣ на ония, които се надпрѣварваха сега въ България да не останатъ по-долу отъ тѣхъ въ своитѣ злорадни и кървави подвизи. Да не се повръщамъ въ токо-що оставения и още виждания г. Смирна, дѣто прѣзъ юния 1821 г., по случай избухваето оная година на извѣстното гръцко възстание, турцитѣ извършиха ужасии надъ християнското население безъ никакво тукъ възстанническо движение, дѣто изтрѣбиха бзброй невинни хорица, подпалиха, разрушиха и разграбиха безчислени кжщя и заведения, оскверниха